

Plannen is aanvoelen en inschatten

Om goed te kunnen plannen moet je vooral goed kunnen aanvoelen en inschatten wat er vanzelf al gaat gebeuren. In de planningsfase verlaten we het rijk van het gewenste en zoeken we de omgang met de realiteit. We blijven gericht op de realisatie van ons ideaal, maar we zijn niet meer als een architect aan het bouwen in onze fantasiewereld. We werken nu in de aardse realiteit met inspirerende en tegelijkertijd haalbare afspraken. We werken met een planning, die behalve haalbaar ook uitdagend en praktisch is.

Wat je echter heel vaak tegenkomt, is dat men plannen verstaat als het bedenken van hoe en in welk tempo, men het liefst zou zien, dat het realisatieproces zich voltrekt. Daarmee maakt men van plannen de expressie van wantrouwen en ongeduld. Een werkwijze, die bijna altijd leidt tot teleurstelling en frustratie, tot haast en stress. Plannen betekent: idealiseer niet, maar ontwikkel een werkzame en haalbare strategie.

Een plan, de planning, een afspraak, is dus geen wens op zichzelf, maar een poging om de werkelijkheid in banen te leiden, die uiteindelijk leiden tot de realisatie van wat we werkelijk wensen.

De idealist in onszelf inspireerde onze innerlijke architect. De architect wist ons er toe over te halen om er ook in te geloven. De verteller, die we ook zelf zijn, wist ook anderen te enthousiasmeren. We creëerden een netwerk om elkaar te kunnen helpen, onderzochten de haalbaarheid van tal van mogelijke routes. Het wordt tijd om concreet te worden. De planner ofwel de manager in ons wil echte tastbare resultaten zien.

Plannen is een strategisch spel van volgen en sturen, soepel invoegen, meebewegen, leidinggeven en leiding krijgen om uiteindelijk te komen waar je wilt zijn. Het is de taak van de manager om de door de architect ontworpen wensbeelden om te zetten in tastbare realiteit. De manager ontwerpt zijn planning niet voor de schoonheid van de planning, maar met als oogmerk het bereiken van een concreet resultaat.